

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca projektu

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej

oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew

Opracowanie:

mgr inż. Agnieszka Borkowska

wyłożenie do publicznego wglądu

7 sierpnia 2023 r.

Poznań

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
1.1	Informacje wstępne.....	3
1.2	Podstawy formalno-prawne opracowania.....	3
1.3	Informacje o materiałach oraz metodach pracy wykorzystanych przy sporządzaniu prognozy.....	4
1.4	Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	6
1.5	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	8
1.6	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	10
2.	Istniejący stan środowiska.....	10
2.1	Położenie i zagospodarowanie terenu.....	10
2.2	Rzeźba terenu.....	11
2.3	Gleby.....	11
2.4	Wody powierzchniowe i podziemne.....	12
2.5	Klimat lokalny.....	14
2.6	Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego.....	15
2.7	Krajobraz przyrodniczy i kulturowy.....	15
2.8	Fauna i flora, różnorodność biologiczna.....	17
2.9	Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	18
3.	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	18
4.	Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie.....	19
5.	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	21
6.	Przewidywane oddziaływania na środowisko.....	24
6.1	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę.....	24
6.2	Oddziaływanie na ludzi.....	25
6.3	Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi.....	25
6.4	Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	26
6.5	Oddziaływanie na krajobraz.....	29
6.6	Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny.....	29
6.7	Oddziaływanie na klimat akustyczny.....	30
6.8	Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	30
6.9	Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe.....	30
6.10	Oddziaływanie na obszar Natura 2000.....	31
7.	Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.....	31
8.	Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu.....	32
9.	Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.....	33
	Załącznik do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew.....	35

1. Wprowadzenie

1.1 Informacje wstępne

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew. Do sporządzenia miejscowego planu przystąpiono na podstawie uchwały Nr LIII/372/2022 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew.

Obszar opracowania jest zlokalizowany w rejonie ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej w południowej części miasta Stęszew i obejmuje teren o powierzchni ok. 7 ha.

1.2 Podstawy formalno-prawne opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 46 i art. 51 ust.1 ww. ustawy, organ opracowujący projekt planu zagospodarowania przestrzennego sporządza prognozę oddziaływania na środowisko. Również w art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazano, iż wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego sporządza projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Zakres prognozy został określony w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Opracowanie zawiera takie informacje jak:

- zawartość, główne cele projektowanego dokumentu i jego powiązania z innymi dokumentami,
- metody, z których korzystano przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje, które dotyczą przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko,
- streszczenie informacji zawartych w opracowaniu, sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ww. ustawy,
- datę sporządzenia prognozy oraz imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów,
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektu planu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektowanego dokumentu,

- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i na środowisko,
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
- rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych.

W art. 52 ust. 1 ww. ustawy wskazano, że informacje zawarte w prognozie „powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem”. Ponadto zgodnie z art. 52 ust. 2 ww. ustawy w prognozie „uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania”.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko uzgodniono na podstawie art. 53 ww. ustawy z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ww. ustawy:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu (odpowieź pismem nr WOO-III.11.350.2022.MM.1 z dnia 03.10.2022 r.),
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Poznaniu (odpowieź pismem nr NS.9011.2.108.2022.AC z dnia 20.09.2022 r.).

1.3 Informacje o materiałach oraz metodach pracy wykorzystanych przy sporządzaniu prognozy

Prognoza została wykonana metodą opisową i graficzną. Opracowanie przygotowano korzystając z informacji zawartych w literaturze, opracowaniach specjalistycznych, dokumentach strategicznych i planistycznych oraz w aktach prawnych. Dokonano również wizji terenowej i dokumentacji fotograficznej obszaru, którego dotyczy miejscowy plan.

Literatura:

- Bednarek R. (Red.), Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym, Poznań 2012,
- Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001,
- Kowalczak P., Kurosz P., Sobolewski Ł., Powódź w powiecie poznańskim w 2010 roku, Poznań 2010,
- Matuszkiewicz J.M., Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski, IGiPZ PAN, Wrocław Warszawa Kraków 1993,
- Solon J. i in., Physico-geographical mesoregions of Poland: Verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data, „Geographia Polonica” 2018, vol. 91, iss. 2, s.143-170, http://www.geographiapolonica.pl/issue/item/91_2.html,
- Szponar A., Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003,
- Woś A., Regiony klimatyczne Polski w świetle częstości występowania różnych typów pogody, IGiPZ PAN, Warszawa 1993.

Akty prawne:

- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz.U. 1999 r. poz. 1110),

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz.U. z 2019 poz. 2148),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1225),
- Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. z 2020 r. poz. 10),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2380),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- Uchwała Nr LIII/372/2022 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew,
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t. j. Dz. U. 2022 r. poz. 699 ze zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336),
- Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 824),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1478),
- Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1436),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 840),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2409),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska i ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.),
- Uchwała Nr LI/1000/23 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego.

Dokumenty:

- Mapa akustyczna dla dróg krajowych o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie województwa wielkopolskiego. Część opisowa, Akustix, GDDKiA, Przeźmierowo 2018,
- Mikołajków J., Sadurski A. (red.), Informator PSH. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017,
- Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu – tabela, GIOŚ,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 2023 poz. 335),
- Plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania. Poznański Obszar Metropolitalny, Poznań 2019,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. Wielkopolska 2020+, Poznań 2019,

- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021 – 2024 z perspektywą do roku 2028, Stęszew 2020,
- Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025, Poznań 2020,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2021, WIOŚ Poznań 2022,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew.

Inne:

- Baza Danych Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- Centralna Baza Danych Geologicznych, <http://bazagis.pgi.gov.pl/website/cbdg/viewer.html>,
- Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody GDOŚ, <http://crfop.gdos.gov.pl/>
- Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, <https://www.gddkia.gov.pl/>
- Geoportal, www.geoportal.gov.pl.
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, <https://www.gios.gov.pl/>
- Główny Urząd Geodezji i Kartografii, <http://www.gugik.gov.pl>
- II aktualizacja Planów gospodarowania wodami, <https://apgw.gov.pl/pl>
- Informatyczny System Osłony Kraju, <https://isok.gov.pl/>
- Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, <http://klimat.pogodynka.pl/>
- Monitoring jakości wód podziemnych, <https://mjwp.gios.gov.pl/>
- Natura 2000, <http://natura2000.gdos.gov.pl/>
- Otwarte dane, <https://dane.gov.pl/pl>
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, <https://www.wody.gov.pl/>
- Wielkopolski rejestr zabytków, poznan.wuoz.gov.pl/
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, <http://poznan.wios.gov.pl/>

1.4 Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Zakres projektowanego dokumentu, czyli miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, został sprecyzowany w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN**,
- 2) tereny drogi dojazdowej, oznaczone symbolami: **1KDD, 2KDD**,
- 3) teren komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczony symbolem: **KR**,
- 4) teren elektroenergetyki, oznaczony symbolem: **IE**.

Ponadto projekt zawiera:

- 1) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- 2) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
- 3) zasady kształtowania krajobrazu,
- 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
- 5) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania wyżej wymienionych terenów,
- 6) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych

na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,

- 7) szczegółowe zasady i warunki scalenia i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- 8) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazie zabudowy,
- 9) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uporządkowanie sytuacji formalno-prawnej obszaru i wyznaczenie dla niego spójnego kierunku zagospodarowania, zgodnie z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew. Powyższe zostało określone w uchwale Nr LIII/372/2022 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew.

Projekt planu powiązany jest z następującymi dokumentami:

- a) Planem zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego – poprzez realizację następujących celów polityki przestrzennej:
 - kształtowanie spójnej przestrzeni osadniczej: w zakresie kształtowania przestrzeni osadniczej dla strefy wysokiej intensywności procesów osadniczych (w której znajduje się gmina Stęszew) – „zapewnienie skoordynowanego rozwoju oraz integracji funkcjonalno-przestrzennej poprzez: (...) stymulowanie rozwoju gospodarczego opartego na wykorzystaniu bliskości największych ośrodków miejskich – wyznaczanie terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, usługową czy produkcyjną z pełną obsługą komunikacyjną i wyposażeniem w infrastrukturę techniczną, z uwzględnieniem dynamicznego tempa i dużej skali istniejących procesów rozwojowych oraz możliwości finansowych samorządów lokalnym dostosowanych do prognoz demograficznych, analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych”.
W projekcie planu przeznacza się tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, drogi obsługujące opisywany obszar, oraz ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej i odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej.
 - ochrona potencjału kulturowego i krajobrazu oraz rozwój konkurencyjnych form turystyki i rekreacji: w zakresie wzmacniania tożsamości narodowej i regionalnej – poprawa jakości przestrzeni kulturowej i krajobrazu poprzez tworzenie stref ochronnych dla obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków oraz zewidencjonowanych obiektów archeologicznych.
W projekcie planu ustala się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego, wyznaczoną na podstawie informacji uzyskanych od Powiatowego Konserwatora Zabytków oraz Gminnej Ewidencji Zabytków.
- b) Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania – poprzez realizację następujących celów polityki przestrzennej:
 - kształtowanie zielonego pierścienia metropolii: wyznaczony w celu m.in. zapobiegania rozpraszaniu zabudowy i ochrony terenów biologicznie czynnych i wzmocnienia powiązań terenów aktywnych biologicznie. Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach administracyjnych miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i stanowi ich uzupełnienie.

- zapewnienie bezpieczeństwa publicznego: zasadę ochrony głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) realizuje się poprzez ochronę wód podziemnych należących do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna; zasadę obniżania zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepło realizuje się poprzez zaopatrzenie w ciepło ze spalania np. paliwa ciekłego czy gazowego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń.
- c) Programem ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025 – poprzez realizację celów ochrony środowiska w powiecie poznańskim, którymi są m.in.:
 - ochrona i poprawa jakości powietrza (poprzez zapisy o odnawialnych źródłach energii i ograniczeniu emisji szkodliwych substancji do powietrza),
 - ochrona wód i powierzchni ziemi (poprzez zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, ograniczenie emisji szkodliwych substancji do wód i do ziemi, zrównoważone gospodarowanie wodami, zwiększenie retencji wodnej),
 - prawidłowa gospodarka odpadami (poprzez zapisy dotyczące gospodarowania i gromadzenia odpadów),
- d) Programem Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021 – 2024 z perspektywą do roku 2028 – poprzez realizację celów ochrony środowiska w gminie Stęszew:
 - ochrona powietrza (poprzez zapisy o odnawialnych źródłach energii),
 - ochrona wód (poprzez zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych),
 - ochrona gleb i powierzchni ziemi (poprzez zapisy dotyczące ochrony ziemi, gospodarowania i gromadzenia odpadów),
 - racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych (poprzez zapisy o odnawialnych źródłach energii i ochronie wód podziemnych),
- e) podstawowym opracowaniem ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który podobnie jak niniejsza prognoza, stanowi materiał planistyczny.

1.5 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Obowiązek przedstawienia w prognozie oddziaływania na środowisko propozycji dotyczących przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania został określony w art. 51 ust. 2 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 55 ust. 5 przytoczonej wyżej ustawy, organ opracowujący projekt planu, czyli Burmistrz Gminy Stęszew, zobowiązany jest prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu planu w zakresie oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska: „Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy (...) prowadzenie państwowego monitoringu środowiska, w szczególności:

- a) opracowywanie i realizacja wieloletnich strategicznych programów państwowego monitoringu środowiska i wykonawczych programów państwowego monitoringu środowiska,
- b) gromadzenie informacji o środowisku w zakresie ujętym w programach państwowego monitoringu środowiska,
- c) przetwarzanie zgromadzonych informacji o środowisku i dokonywanie ocen stanu środowiska,

d) opracowywanie raportów o stanie środowiska,

e) udział w międzynarodowej wymianie informacji o stanie środowiska, w tym koordynacja współpracy z Europejską Agencją Środowiska, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2009, str. 13)”.

Organem prowadzącym Państwowy Monitoring Środowiska jest Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska: „Państwowy monitoring środowiska jest podstawowym źródłem danych i informacji o stanie środowiska w Polsce.” Jak wskazano w art. 23 ust. 2 i 3 ww. ustawy, Państwowy Monitoring Środowiska (PMS) „stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o stanie środowiska” oraz obejmuje „zadania wynikające z odrębnych ustaw, zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych potrzeb wynikających z polityki ekologicznej państwa”.

Zgodnie z art. 23 ust. 11 ww. ustawy: „W państwowym monitoringu środowiska są gromadzone, uzyskane na podstawie badań monitoringowych, dane i informacje o stanie elementów przyrodniczych w zakresie:

- 1) powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy;
- 2) wód podziemnych i wód powierzchniowych wraz z osadami dennymi, wód przejściowych, a także wód morza terytorialnego, wód wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej i wód przybrzeżnych, w tym dna i skały macierzystej znajdujących się na obszarze tych wód;
- 3) gleby i ziemi;
- 4) klimatu akustycznego;
- 5) promieniowania jonizującego i pól elektromagnetycznych;
- 6) elementów różnorodności biologicznej, w tym lasów, siedlisk przyrodniczych i gatunków”.

Na potrzeby niniejszej prognozy przyjęto, że propozycją dotyczącą przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu będzie wykorzystanie wyników państwowego monitoringu środowiska odnoszących się do obszaru objętego projektowanym dokumentem, w zakresie wskazanym powyżej. Zatem:

- stan powietrza oraz wpływ zanieczyszczeń powietrza na ekosystemy,
 - stan wód podziemnych i wód powierzchniowych;
 - stan gleby i ziemi,
 - stan klimatu akustycznego,
 - stan promieniowania jonizującego i pól elektromagnetycznych,
 - stan elementów różnorodności biologicznej, w tym lasów, siedlisk przyrodniczych i gatunków,
- będzie badany w ramach ww. monitoringu.

Powyższe jest zgodne z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, który określa iż dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów, możliwe jest wykorzystanie stosownie do potrzeb istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania. W związku z tym założono, iż monitoring skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie opierać się na monitoringu realizowanym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Wyniki Państwowego Monitoringu Środowiska, na podstawie których zostanie wykonana analiza i ocena stanu elementów środowiska, będą odnosić się do terenu projektu planu. Monitoring może być wykonany również w oparciu o indywidualne zamówienia, w ramach realizacji warunków decyzji.

Inną propozycją dotyczącą przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu jest nadzór budowy inwestycji przez kierownika budowy oraz powiatowego inspektora nadzoru budowlanego. Gmina ma możliwość monitoringu poprzez kontrolę np.:

- stanu powietrza oraz wpływu zanieczyszczeń powietrza na ekosystemy – poprzez kontrolę źródła ogrzewania budynków,
- stan wód podziemnych i wód powierzchniowych – poprzez kontrolę stanu sieci wodociągowej i sieci kanalizacyjnej,
- stan gleby i ziemi – poprzez kontrolę gospodarowania odpadami komunalnymi.

Częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień projektu planu będzie dostosowana do częstotliwości prowadzenia monitoringu w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, czyli co dwa lata w oparciu o powyższy monitoring. Kontrola związana z wydawaniem pozwoleń na budowę będzie przeprowadzana w zależności od składanych wniosków o pozwolenie na budowę.

1.6 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Zgodnie z Konwencją o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzoną w Espoo dnia 25 lutego 1991 r., oddziaływanie transgraniczne to „jakiegokolwiek oddziaływanie, nie mające wyłącznie charakteru globalnego, na terenie podlegającym jurysdykcji Strony, spowodowane planowaną działalnością, której fizyczna przyczyna jest w całości lub częściowo położona na terenie podlegającym jurysdykcji innej Strony”. Natomiast poprzez oddziaływanie rozumie się „jakiegokolwiek skutek planowanej działalności dla środowiska z uwzględnieniem: zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, flory, fauny, gleby, powietrza, wody, klimatu, krajobrazu i pomników historii lub innych budowli albo wzajemnych oddziaływań między tymi czynnikami; obejmuje ono również skutki dla dziedzictwa kultury lub dla warunków społeczno- gospodarczych spowodowane zmianami tych czynników”.

Ustalenia projektu miejscowego planu nie będą powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na znaczne oddalenie obszaru analizowanego od granic państwa.

2. Istniejący stan środowiska

2.1 Położenie i zagospodarowanie terenu

Obszar opracowania znajduje się w województwie wielkopolskim, powiecie poznańskim, gminie Stęszew, w południowej części obrębu Stęszew (ryc.1).

Ryc. 1. Położenie administracyjne terenu opracowania

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych udostępnionych na stronie <http://www.gugik.gov.pl>

Granice terenu objęty prognozą wyznaczają od wschodu droga gminna – ul. Mosińska, od zachodu – drogą gminną gruntową bez nazwy, od północy zabudowa mieszkaniowa przy drodze gminnej – ul. Różanej, od południa – zabudowa mieszkaniowa przy drodze gminnej – ul. Malwowej. Na obszarze przebiegają także drogi gminne – ul. Sasankowa i ul. Chabrowa. Występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Głównie są to budynki mieszkalne jednorodzinne w zabudowie wolnostojącej. Znajdują się również tereny nieużytkowane. W bezpośrednim sąsiedztwie analizowanego obszaru występują tereny rolnicze oraz tereny zabudowane – głównie mieszkaniowe jednorodzinne.

2.2 Rzeźba terenu

Według podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego przedmiotowy obszar położony jest na obszarze prowincji Nizina Środkowoeuropejska, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, makroregionu Pojezierze Wielkopolskie i mezoregionu Wysoczyzna Grodziska.

Pojezierze Wielkopolskie charakteryzuje się występowaniem procesu stepowienia i dużą ilością jezior.

2.3 Gleby

Obszar opracowania wg mapy geologicznej leży na utworach pochodzących z ery kenozoiku, okresu czwartorzędu: glinach zwałowych, ich zwietrzelinach oraz piaskach i żwirach lodowcowych pochodzących z epoki plejstocenu.

Na terenie objętym projektem miejscowego planu na większości obszaru zidentyfikowano gliny i pyły

o słabej przepuszczalności gruntów oraz piaski i skały lite silnie uszczelnione o średniej przepuszczalności gruntów. Występują również grunty antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności gruntów (mapa hydrograficzna).

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu strefy o głębokości przemarzania gruntów wynoszącej 0,80 m.

Zgodnie z mapą zasadniczą, obszar analizy stanowi tereny mieszkaniowe (B), grunty orne klasy IVa i V (RIVa i RV), łąki trwałe klasy V (LV) oraz drogi (dr).

Na obszarze objętym projektem planu nie znajdują się złoża surowców mineralnych, obszary górnicze ani tereny górnicze. Przedmiotowy teren nie został ujęty jako teren potencjalnie zagrożony ruchami masowymi lub osuwiskami.

2.4 Wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z podziałem hydrogeologicznym Polski, omawiany obszar znajduje się na terenie dorzecza rzeki Odry, w regionie wodnym Warty. W odległości ok. 300 m na zachód od granic terenu opracowania przepływa ciek o nazwie Samica Stęszewska. W sąsiedztwie znajdują się jezioro Witobelskie (w odległości ok. 520 m), jezioro Lipno (w odległości ok. 780 m), jezioro Bochenek (oddalone o ok. 1,0 km), jezioro Dębno (oddalone o ok. 1,1 km). Na przedmiotowym terenie występują urządzenia melioracji wodnych: rów o symbolu R-Str-5 oraz rów o symbolu R-St-5-3.

Jak wskazano w opracowaniu „Powódź w powiecie poznańskim w 2010 roku”, ciek Samica Stęszewska to lewobrzeżny dopływ Kanału Mosińskiego. Rzeźba terenu w zlewni rzeki jest zróżnicowana: dzieli się na krajobrazy pradolinowe oraz wysoczyzny morenowej. Na Samicy Stęszewskiej zbudowana jest budowla piętrząca – jaz, zlokalizowana w miejscowości Podłożiny (23+680 km cieku).

Na podstawie map zagrożenia powodziowego stwierdzono, że teren objęty opracowaniem nie znajduje się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, o których mowa w art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, czyli poza:

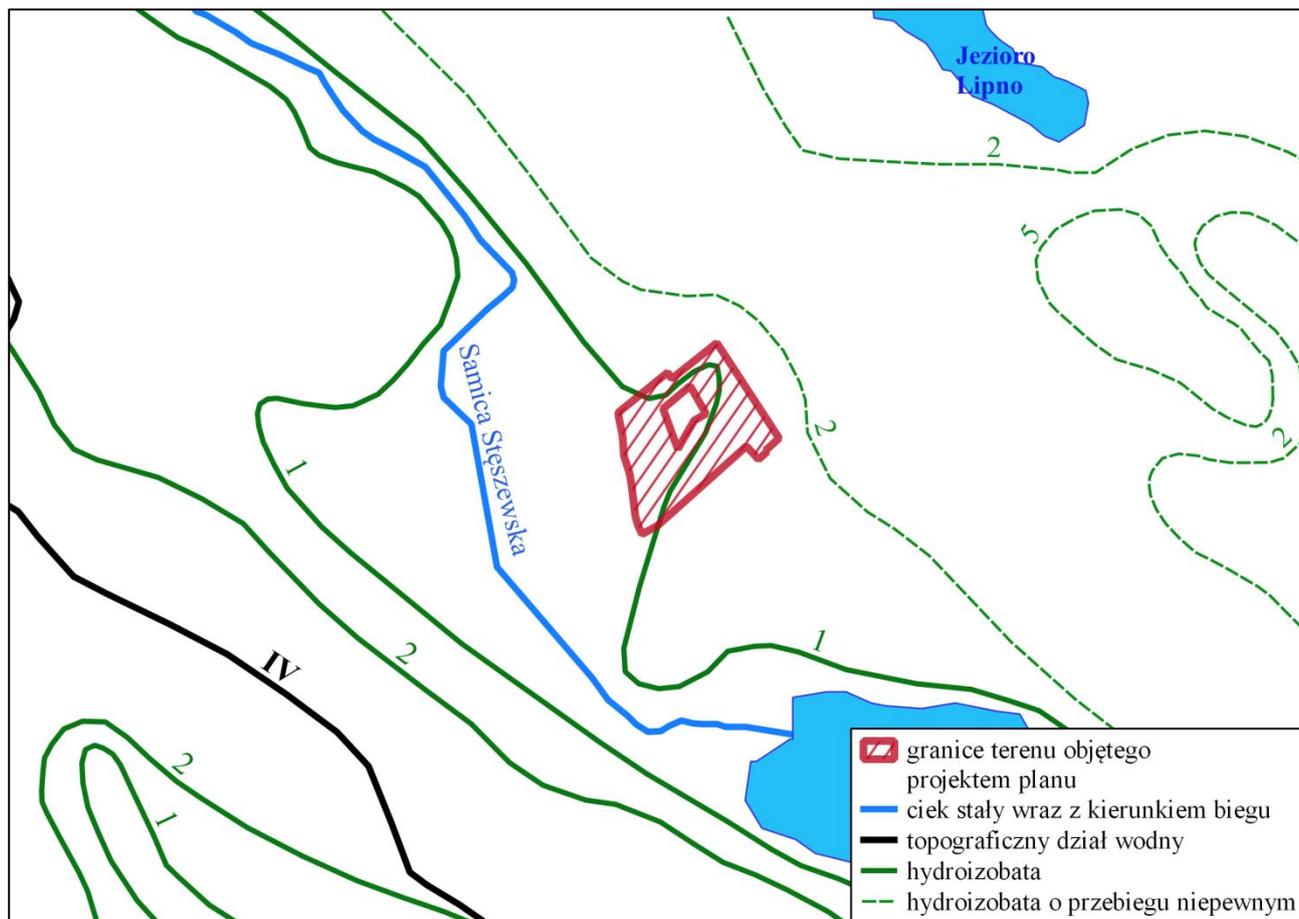
- obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%),
- obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q 1%).

Ponadto teren objęty analizą znajduje się poza obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (Q 0,2%) oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Przy czym obszar szczególnego zagrożenia powodzią dla wody stuletniej znajduje się w odległości ok. 55 m na zachód od obszaru opracowania, a obszar zagrożenia powodziowego dla wody pięćsetletniej znajduje się w odległości ok. 18 m na zachód od obszaru opracowania. Zaznaczyć należy, że teren opracowania oddzielony jest od obszarów powodziowych drogą gruntową, za którą wysokość terenu nad poziomem morza znacznie wzrasta (rozdział 2.7). Ciek Samica Stęszewska, dla którego zostały przygotowane ww. mapy zagrożenia powodziowego płynie na wysokości ok. 65 m n.p.m. Teren analizowany położony jest znacznie wyżej – wysokość terenu wzrasta o ok. 6,25 m w kierunku ul. Mosińskiej.

Teren opracowania znajduje się pomiędzy hydroizobata o wartości 1 i hydroizobata o niepewnym przebiegu o wartości 2, które oznaczają, że głębokość do zwierciadła wody od powierzchni terenu wynosi 1 m i 2 m (mapa hydrograficzna).

Wybrane uwarunkowania wodne na terenie opracowania i w jego sąsiedztwie przedstawiono na ryc. 2.

Ryc. 2. Uwarunkowania wodne na terenie opracowania i w jego sąsiedztwie

Źródło: opracowanie własne na podstawie mapy hydrograficznej

Na terenie opracowania brak jest ujęć wód podziemnych o zasobach do 50 m³/h, zatem teren opracowania znajduje się poza strefami ochronnymi ujęcia wód podziemnych.

Obszar jest usytuowany w rejonie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna, znajdującego się na głębokościach od 15 do 90 m p.p.t. Jest to zbiornik czwartorzędowy porowy całkowitej powierzchni 4122,4 km². Szacunkowe zasoby dyspozycyjne całego zbiornika wynoszą 480 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wynosi ok. 60 m. Zbiornik jest bardzo mało podatny na antropopresję.

Obszar opracowania znajduje się na terenie Jednolitych Części Wód Powierzchniowych nr 396 (RW6000091856969) o nazwie Samica Stęszewska. Jest naturalnym potokiem lub strumieniem nizinnym. Jej stan został zidentyfikowany jako zły, a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożone. Wyznaczono odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych w stosunku do danej części wód: przedłużenie terminu osiągnięcia celów środowiskowych do 2027 r. z uwagi na: warunki naturalne, brak możliwości technicznych i nieproporcjonalność kosztów. Określono następujące cele środowiskowe:

- dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D,
- dobry stan chemiczny (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz.U. 2023 r. poz. 335).

Stan jednolitych części wód powierzchniowych został określony w opracowaniu „Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu – tabela”. W punkcie pomiarowo-kontrolnym o nazwie Samica Stęszewska – Krosinko badania wykazały następujące wyniki: dla stanu ekologicznego wyznaczono 4 klasę – słaby stan ekologiczny, a dla stanu

chemicznego stanu chemicznego poniżej dobrego. Stan jednolitych części wód powierzchniowych oceniono na zły.

Ocena stanu jednolitych części wód podziemnych przeprowadzana jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych.

Obszar opracowania znajduje się w granicach jednolitych części wód podziemnych nr 60 (JCWPd nr 60, PLGW600060), których stan ilościowy i chemiczny w 2012 r. był dobry. W roku 2016 stan ilościowy również został określony jako dobry, natomiast stan chemiczny został zidentyfikowany jako słaby - stwierdzono możliwości migracji znacznego ładunku azotanów z wód podziemnych do wód powierzchniowych zlewni JCW „Mogilnica od Rowu Kąkolewskiego do ujścia”. W 2019 r. stan chemiczny i ilościowy określono jako dobry. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona ilościowo i chemicznie. Celami środowiskowymi wyznaczonymi dla JCWPd nr 60 są:

- utrzymanie dobrego stanu chemicznego,
- utrzymanie dobrego stanu ilościowego (Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Dz.U. z 2023 r. poz. 335).

Najbliższymi punktami pomiarowo-kontrolnymi w granicach JCWPd nr 60 dla których przeprowadzono ocenę jakości wód podziemnych w 2020 r. są punkty monitoringu stanu chemicznego nr:

- 1282 w Dakowach Suchych (gm. Buk) zlokalizowany na terenach zabudowy wiejskiej,
- 2615 w Mosinie (g. Mosina) zlokalizowany na terenach leśnych,
- 1495 w Pecnie (gm. Mosina) zlokalizowany na terenach zabudowy wiejskiej.

Kończącą klasę jakości dla punktów nr 1282 i 2615 określono jako III, czyli wody zadowalającej jakości, natomiast dla punktu nr 1495 określono klasę IV, czyli wody niezadowalającej jakości (opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, aktualność danych grudzień 2020). W 2021 r. nie przeprowadzono badań dla JCWPd nr 60. W 2022 r. ocenę jakości wód podziemnych w ww. punktach monitoringu stanu chemicznego przeprowadzono dla punktu nr 2615, w którym stwierdzono klasę III, czyli wody zadowalającej jakości (opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, aktualność informacji marzec 2023).

2.5 Klimat lokalny

Wg podziału na regiony klimatyczne Polski wg A. Wosia, obszar poddany analizie zlokalizowany jest w regionie XV – Środkowopolskim. Teren ten charakteryzuje się bardzo dużą liczbą dni w roku z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, ale bez opadu.

Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej na swoim serwisie internetowym udostępnia dane na temat klimatu dla wielolecia 1991-2020. Teren objęty projektem planu znajduje się w strefie występowania jednych z najwyższych wartości średniej temperatury powietrza – od 9°C do 10°C. Dla wielolecia występowała tam najwyższa temperatura maksymalna powietrza, czyli powyżej 28°C. Z kolei temperatura minimalna wynosiła -7°C do -8°C, co w porównaniu do reszty kraju jest wartością nieco powyżej średniej. Usłonecznienie na przedmiotowym obszarze wynosiło powyżej 1850 godzin w roku, co jest jedną z najwyższych wartości w Polsce. Średnia suma opadu była jedną z najniższych w Polsce i wynosiła 500-550 mm.

2.6 Jakość powietrza atmosferycznego, w tym klimatu akustycznego

Stopień zanieczyszczenia powietrza

„Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2021” wykazała następujące wyniki dla strefy wielkopolskiej_2 (powstałej na skutek połączenia strefy wielkopolskiej oraz strefy miasto Kalisz):

- a) pod kątem ochrony zdrowia:
 - klasa A oznaczająca brak przekroczeń dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla, oraz dla poziomu docelowego ozonu,
 - klasa A oznaczająca brak przekroczeń dla poziomu dopuszczalnego ołowiu, oraz dla poziomu docelowego arsenu, kadmu, niklu, w pyłe zawieszonym PM10,
 - klasa A oznaczająca brak przekroczeń dla poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 – I faza,
 - klasa C1 oznaczająca przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 – II faza,
 - klasa C oznaczająca przekroczenie średniodobowego poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM10,
 - klasa C oznaczająca przekroczenie poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10,
- b) pod kątem ochrony roślin:
 - klasa A oznaczająca brak przekroczeń dla dwutlenku siarki i tlenków azotu,
 - klasa A oznaczająca brak przekroczeń dla poziomu celu docelowego ozonu,
 - klasa D2 oznaczająca przekroczenie dla poziomu celu długoterminowego ozonu.

Klimat akustyczny

Na stopień zanieczyszczenia obszaru hałasem wpływa komunikacja drogowa. Obszar projektu planu bezpośrednio sąsiaduje z drogą gminną – ul. Mosińską, prowadzącą z miasta Stęszew do wsi Łódź. Na terenie obszaru objętego planem występują drogi gminne – ul. Różana, ul. Chabrowa, ul. Sasankowa, ul. Malwowa, które stanowią drogi dojazdowe do działek zabudowanych zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Są to drogi utwardzone, które obsługują ruch lokalny, dla których nie przeprowadzono badań natężenia ruchu. Z uwagi na ich charakter ocenia się, że są to drogi o małym natężeniu ruchu.

Przez miasto Stęszew przebiega droga wojewódzka nr 311 (dawna droga krajowa nr 5) w odległości ok. 450 m od terenu analizowanego. Z mapy imisyjnej dla L_{DWN} wykonanej na potrzeby opracowania pt. „Mapa akustyczna dla dróg krajowych o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie województwa wielkopolskiego” wynika, że na terenie opracowania poziom dźwięku jest znacznie niższy niż 55 dB.

2.7 Krajobraz przyrodniczy i kulturowy

Obszar objęty projektem planu usytuowany jest na południowych obrzeżach miasta Stęszew. Teren opracowania został podzielony na działki budowlane. Obszar projektu planu jest w większości zabudowany budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi w zabudowie wolnostojącej, w niewielkiej części w zabudowie bliźniaczej. Usytuowane są budynki o wysokości do ok. 9 m, do dwóch kondygnacji nadziemnych. Występują też kondygnacje podziemne. W większości budynków występują dachy dwuspadowe i wielospadowe o kątach nachylenia połaci dachowych od 25° do 45°. Wzdłuż ul. Mosińskiej występuje też dach płaski. Działki niezabudowane są nieużytkowane lub użytkowane rolniczo. Przez obszar analizowany przebiegają drogi gminne – ul. Różana, ul. Chabrowa, ul. Sasankowa, ul. Malwowa, które stanowią drogi

dojazdowe do działek. W sąsiedztwie terenu zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz tereny użytkowane rolniczo. Na zachód od terenu opracowania przepływa ciek Samica Stęszewska.

Fot. 1. Widok na ul. Chabrową

Fot. 2. Widok na ul. Chabrową

Fot. 3. Widok na ul. Malwową

Fot. 4. Widok na ul. Sasankową

Fot. 5. Widok na ul. Mosińską i zjazd na ul. Malwową

Fot. 6. Widok na przeciwną stronę ul. Mosińskiej

Źródło: własne

Na obszarze opracowania występują deniwelacje terenu. W najwyższym miejscu wysokość wynosi ok. 72,5 m n.p.m., a w najniższym ok. 66,25 m n.p.m. Biorąc pod uwagę cały obszar objęty projektem miejscowego planu, różnica wysokości terenu wynosi ok. 6,25 m. Teren opada w stronę cieku Samica Stęszewska.

W granicach terenu objętego projektem planu znajduje się stanowisko archeologiczne nr AZP 55-25/72.

Na obszarze objętym projektem nie występują zabytki, które są wpisane do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego. Najbliżej zlokalizowane obiekty zabytkowe znajdujące się w tym rejestrze to obiekty znajdujące się w mieście Stęszew. Wśród nich znajdują się:

- historyczny układ urbanistyczny miasta, XIV-pocz. XX, nr rej.: 690/Wlkp/A z 14.08.2008,
- kościół par. pw. Świętej Trójcy, 2 poł. XV, XVIII, nr rej.: 2409/A z 21.12.1932,

dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew

- kościół fil. pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, ul. Kościańska 39, 1905, nr rej.: 781/Wlkp/A z 26.03.2012,
 - pozostałości zamku (?), tzw. Pańska Góra, nr rej.: 2410/A z 14.01.1933,
 - dom, Rynek 8, szach., XVIII/XIX, nr rej.: 1185/A z 24.07.1970,
 - dom, Rynek 9, pocz. XIX, nr rej.: 1186/A z 24.07.1970,
 - dom, Rynek 19, szach., XVIII/XIX, nr rej.: 1187/A z 24.07.1970,
 - przepust ceglany, na trasie Poznań-Wrocław, pocz. XX, nr rej.: 1902/A z 14.01.1983.
- Obszar objęty opracowaniem usytuowany jest poza granicami historycznego układu urbanistycznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego, obszar planu został zakwalifikowany jako:

- ID1650,
- krajobraz miejski, miejscowości z zachowanym układem historycznym,
- kod podtypu 9A – obszary zabudowy mieszkaniowej,
- brak krajobrazów priorytetowych.

Wypis z uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego - część D_1 Krajobrazy Pozostałe - dla obszaru planu.

AUDYT KRAJOBRAZOWY WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

FOLDER D / D_1

Karta oceny krajobrazu

Kod krajobrazu	30-315.59-104	
Typ krajobrazu	9 - Miejski	
Podtyp krajobrazu	9a - Miejscowości z zachowanym układem historycznym	
Data oceny	Grudzień 2020	
Autorzy oceny	J.Kamiński, A.Podgórska, C.Roszak	
	Stan zachowania lub wykształcenia	Wskazania do typowania krajobrazu priorytetowego (TAK)/ (NIE)
Cechy analityczne - charakterystyczne typologicznie		
B7A	II	NIE
B12B	II	NIE
A6A	II	NIE
A10A	I	TAK
Cechy analityczne - unikatowe		
-	-	
Cechy syntetyczne		
Tradycja	I	TAK
Wyznaczenie krajobrazu priorytetowego	Kryterium	Wskazanie
	unikatowość występowania	NIE
	reprezentatywność	NIE
	ważność krajobrazu	NIE
	dotychczasowa ochrona prawna	NIE
Ocena końcowa i wskazanie krajobrazu priorytetowego		NIE

Źródło: https://bip.umww.pl/292---505---k_332---audyt-krajobrazowy-województwa-wielkopolskiego

2.8 Fauna i flora, różnorodność biologiczna

Teren objęty projektem planu stanowi głównie tereny zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodinnymi wraz z zielenią uporządkowaną w postaci przydomowych terenów zielonych. Budynkom mieszkalnym towarzyszą ogrody przydomowe i trawniki. Rosną tam drzewa iglaste i liściaste (m.in. świerki, brzozy, wierzby), krzewy (m.in. tuje, jałowce) i kwiaty (m.in. róże). Na niezabudowanych terenach występują gatunki typowe dla nieużytków.

Na terenie opracowania mogą występować zwierzęta typowe dla innych części gminy: kuna domowa,

wiewiórka pospolita, mysz domowa czy mysz polna. Najprawdopodobniej spotkać można np. pasikonika zielonego, biedronkę siedmiokropkę, ślimaka winniczka, kleszcza, osę pospolitą, ponieważ występują one na obszarze całej gminy.

Podsumowując, różnorodność biologiczna na terenie opracowania jest mało zróżnicowana. Obszar objęty projektem miejscowego planu jest w większości zurbanizowany, czyli poddany jest presji antropogenicznej. Tereny nieużytków mogą cechować się nieco większą różnorodnością związaną z postępującą sukcesją ekologiczną. Niemożliwe jest jednoznaczne określenie, czy na obszarze opracowania występują gatunki roślin, zwierząt i grzybów objęte ochroną gatunkową, a wymienione w odpowiednich rozporządzeniach Ministra Środowiska, oraz zagrożone wyginięciem lub rzadkie. W tym celu konieczne byłoby wykonanie inwentaryzacji przyrodniczej, która nie jest konieczna na etapie sporządzania miejscowego planu.

2.9 Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu, teren objęty opracowaniem będzie nadal użytkowany jak dotychczas, czyli zasadniczo jako tereny na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami.

Obecnie dla części przedmiotowego terenu obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Uchwałą Nr XXXVI/226/98 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 20 marca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew (Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego z 1998 r. poz. 87) obszar przeznaczono na cele zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności (Z6/Mn). Uchwałą Nr XXIX/275/2002 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew zatwierdzonego uchwałą nr XXXIII/152/93 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 listopada 1993 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego z 1993 r. nr 16 poz. 191) (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. poz. 2634), zmienionej uchwałą Nr XXXVII/399/2006 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 października 2006 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew dla terenu położonego w rejonie ul. Mosińskiej - działka nr 1659/5 i część działki nr 1660/15, obszar przeznaczono na cele zabudowy jednorodzinnej (Z-MP), dróg dojazdowych (KD) i stacji transformatorowej (EE).

Działki położone przy ul. Mosińskiej, dla których w większości nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego są już zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi wraz z towarzyszącymi budynkami o charakterze gospodarczo-garażowym. Zatem nie przewiduje się zmian na tych terenach.

3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie

Na terenie objętym projektem planu zidentyfikowano następujące istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu.

Jednolite Części Wód Powierzchniowych nr 396 charakteryzują się złym stanem. Teren opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144. W związku z tym konieczne jest prowadzenie odpowiedniej gospodarki wodno-ściekowej na obszarze analizy, zgodnej z przepisami odrębnymi.

Na analizowanym terenie występują obszarowe formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Analizowany obszar położony jest w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego. W sąsiedztwie znajdują się obszary Natura 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Rogalińska” PLB300017 oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLH300010.

Wielkopolski Park Narodowy obejmuje powierzchnię 75,93 km². Jego otulina jest nieco mniejsza – jego powierzchnia wynosi 74,18 km². Na jego terenie znajduje się 18 obszarów ochrony ścisłej, m.in. Czaplinię, Jezioro Skrzyńka czy Bagno Dębienko. Mają one za zadanie ochronę różnych form krajobrazu polodowcowego oraz najbardziej naturalnych zbiorowisk roślinnych i powiązanych z nimi zwierząt. Nie przewiduje się by inwestycje realizowane na podstawie projektu planu oddziaływały na cele ochrony części terenu leżącej w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego.

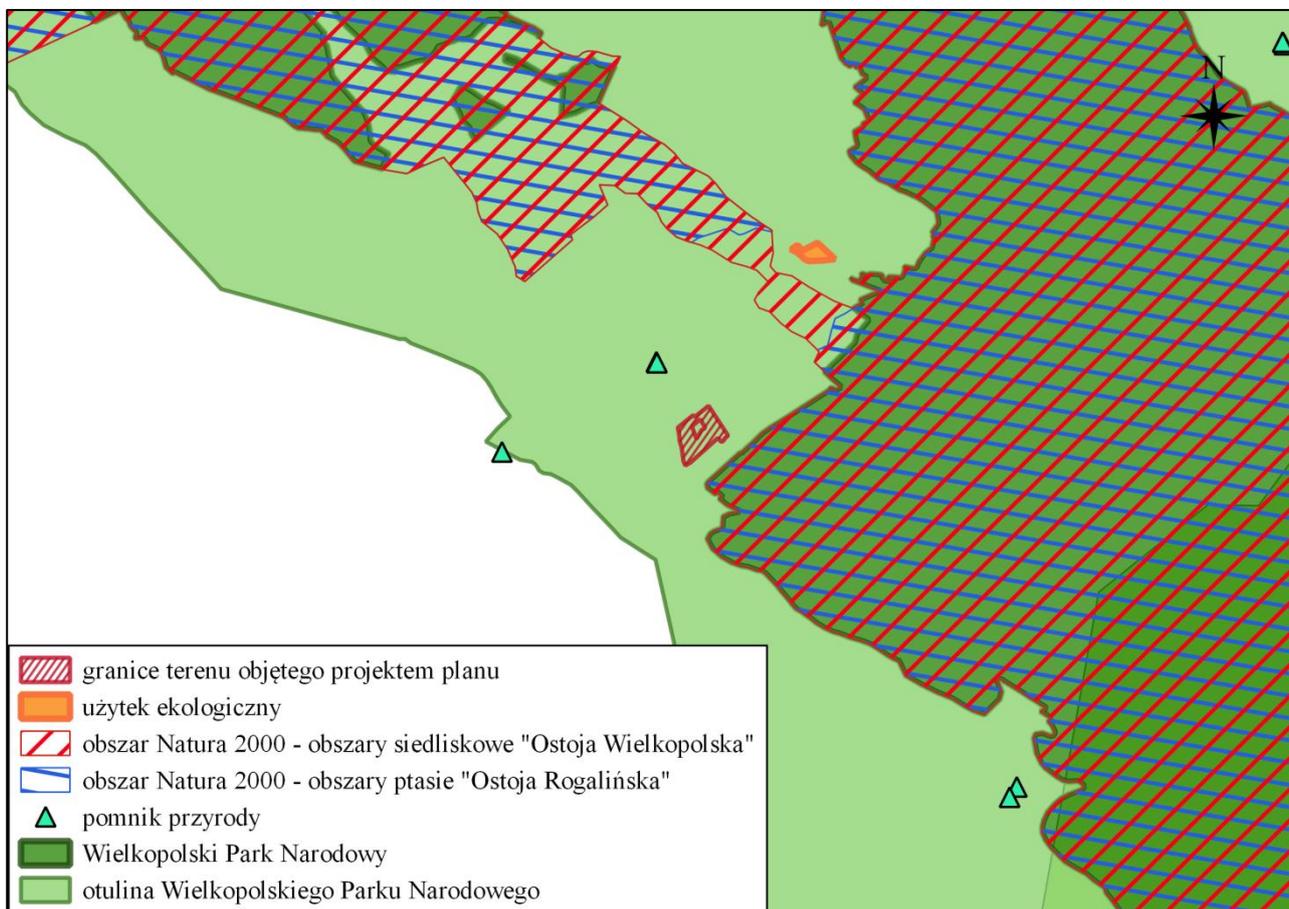
W projekcie uchwały zawarto zapis o nakazie ochrony otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego zgodnie z przepisami. Otulinę wyznaczono na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r. w sprawie Wielkopolskiego Parku Narodowego (Dz. U. z 1996 r. Nr 130 poz. 613). Jak wskazano w art. 5 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody poprzez otulinę należy rozumieć „strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka”. Otulina parku narodowego wyznaczana jest na obszarach, które graniczą z parkiem narodowym, zgodnie z art. 11 ust. 1 ww. ustawy. W art. 10 ust. 6 ww. ustawy wskazano, że uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego podlegają ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej parku narodowego i jego otuliny, które mogą mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku narodowego. W związku z powyższym ochrona otuliny parku narodowego polega na zabezpieczeniu przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. W tym celu projekt planu uzgadnia się z dyrektorem parku narodowego. Projekt miejscowego planu uzyskał uzgodnienie Dyrektora Wielkopolskiego Parku Narodowego postanowieniem nr 7/2023 z dnia 28.04.2023 r., w którym napisano: „Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją stwierdzono, że ustalenia zaproponowane w projekcie przedmiotowego planu nie wpłyną negatywnie na przyrodę Parku”.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Wielkopolska” obejmuje obszar 84,27 km². Charakteryzuje się występowaniem falistych i pagórkowatych terenów na lewym brzegu Warty oraz krajobrazem polodowcowym: fragment ozu, wydmy, rynny, głązy narzutowe, 12 jezior polodowcowych (jedno dystroficzne, pozostałe eutroficzne). Większość obszaru stanowią lasy, choć zlokalizowane są też łąki trzęślicowe i pełnikowe. Ostoję Wielkopolską cechuje duża różnorodność biologiczna. Występuje tu 17 rodzajów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków roślin i zwierząt z Załącznika II tej Dyrektywy. Rośnie tam ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych i ok. 180 gatunków znajdujących się na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych, oraz 1100 gatunków roślin naczyniowych, 200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych.

Obszar Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” obejmuje obszar 217,63 km². Również charakteryzuje się występowaniem krajobrazu polodowcowego i rzeźbą terenu bardzo zróżnicowaną, oraz 12 jeziorami.

Większość obszaru stanowią drzewostany sosnowe z dodatkiem świerku, grabu, lipy, dębu i brzozy. Zlokalizowane są liczne starorzecza, łąki i bagna, lasy łąkowe. Na tym terenie rośnie ponad 1000 dębów o obwodach 2-9,5 m.

Formy ochrony przyrody znajdujące się w sąsiedztwie pokazano na ryc. 3.

Ryc. 3. Formy ochrony przyrody w sąsiedztwie terenu opracowania
Źródło: opracowanie własne na podstawie informacji zamieszczonych na stronie
<http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Z uwagi na obszary chronione występujące w sąsiedztwie, należy podejmować takie działania, które nie będą negatywnie na nie wpływać. Ocenia się iż wprowadzone zagospodarowanie nie będzie znacząco oddziaływać na sąsiadujące obszary Natura 2000 oraz na inne tereny chronione.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Projekt planu jest zgodny z zasadami i celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Szczebel międzynarodowy

Do ważnych dokumentów traktujących o ochronie środowiska o randze międzynarodowej, istotnymi z punktu widzenia projektu planu, są konwencje międzynarodowe:

- Konwencja o Różnorodności Biologicznej sporządzona w Rio de Janeiro w dnia 5 czerwca 1992 roku (Dz.U. 2002 poz. 1532) w czasie tzw. Szczytu Ziemi. Art. 1 Konwencji wymienia cele dokumentu, do których należą m.in. ochrona różnorodności biologicznej oraz zrównoważone użytkowanie jej elementów. W art. 6 Konwencji wskazano, że strona ratyfikująca: „opracowuje krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej bądź dostosowuje w tym celu istniejące strategie, plany lub programy, które odzwierciedlają, inter alia, działania przewidziane w niniejszej konwencji, właściwe dla danej Umawiającej się Strony”. Art. 14. wskazuje, że każda ze stron ratyfikujących konwencję: „wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko proponowanych projektów, które mogą mieć istotne negatywne skutki dla różnorodności biologicznej, w celu uniknięcia lub zmniejszenia takich skutków, oraz tam, gdzie to jest właściwe, pozwala na udział społeczności w tych procedurach”. Ponadto w 2010 r. zostały przyjęte tzw. cele z Aichi, wśród których wymienia się m.in. zahamowanie utraty siedlisk naturalnych i ograniczenie zanieczyszczeń.
- Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (Konwencja Genewska) sporządzona w Genewie dnia 13 listopada 1979 roku (Dz. U. z 1985 r., Nr 60, poz. 311). Jej celem jest ochrona człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniami powietrza atmosferycznego i dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszenia i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, z uwzględnieniem transgranicznych zanieczyszczeń na dalekie odległości. Państwa ratyfikujące tę konwencję zobowiązane są do wymiany informacji, konsultacji, prowadzenia badań i monitoringu, co pozwoli na rozwój polityki i strategii służących do zwalczania emisji zanieczyszczeń powietrza.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Konwencja klimatyczna) podpisana na tzw. Szczycie Ziemi w 1992 r. w Rio de Janeiro (Dz. U. z 1996 r., Nr 53, poz. 238). Celem tej konwencji jest zapobieganie kolejnym zmianom klimatu, głównie poprzez zachowanie stabilizacji gazów cieplarnianych, dlatego konwencja ta nakłada redukcję emisji gazów cieplarnianych do atmosfery by zahamować tempo globalnego ocieplenia się klimatu wywołanego czynnikami antropogenicznymi. Uzupełnieniem konwencji jest protokół z Kioto sporządzony w 1997 r.,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. 2006, poz. 98).

Projekt planu, na potrzeby którego sporządza się niniejszą prognozę, przewiduje rozwiązania, które mają na celu ograniczenie zanieczyszczeń: zawiera odpowiednie zapisy dotyczące gromadzenia odpadów („nakaz gospodarowania i gromadzenia odpadów zgodnie z regulaminami utrzymania czystości i porządku obowiązującymi na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi”) oraz umożliwia zastosowanie odnawialnych źródeł energii (zaopatrzenie w energię elektryczną: „z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się urządzeń wytwarzających energię z wiatru o mocy większej

niż moc mikroinstalacji”, zaopatrzenie w ciepło: „ze spalania paliwa ciekłego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń; z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się urządzeń wytwarzających energię z wiatru o mocy większej niż moc mikroinstalacji”). W celu ochrony różnorodności biologicznej w projekcie planu ustalono powierzchnię biologicznie czynną na terenach MN oraz ustalono „nakaz kształtowania powierzchni biologicznie czynnych w formie ogrodów, skwerów, zieleńców, z wykorzystaniem zieleni niskiej, średniej oraz wysokiej”.

Szczebel wspólnotowy

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej spowodowało konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego. Wspólnoty Europejskie ochronę środowiska z Traktatem z Maastricht włączyły do stałych zadań, dla których określone zostały cele działań zapobiegawczych i regulujących. Prawo Unii Europejskiej obejmuje kilkaset aktów prawnych, w tym m.in. dyrektywy, rozporządzenia regulujące ochronę środowiska. Dokumentami na tym szczeblu są m.in.:

- dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. dyrektywa ptasia (celem jest ochrona wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na terenie Unii Europejskiej, a także gospodarowanie tymi gatunkami, kontrola tych gatunków oraz ustalenie reguł ich eksploatacji) oraz dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, tzw. dyrektywa siedliskowa (celem jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej przy zachowaniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych) – ważne z punktu widzenia projektowanego dokumentu ze względu na występowanie w sąsiedztwie obszarów Natura 2000: Obszary Specjalnej Ochrony „Ostoja Rogalińska” PLB300017 i Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLH300010,
- dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej i dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu. Celem pierwszej z nich jest ustalenie ram ochrony śródładowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych i wód podziemnych. Druga jest uzupełnieniem pierwszej i ustanawia szczególne środki w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniami wód podziemnych, o których mowa w art. 17 ust 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE. Jej celem jest zapobieganie i ochrona przed zanieczyszczeniem wód podziemnych. Dyrektywy są ważne z punktu widzenia projektowanego dokumentu ze względu na położenie analizowanego obszaru w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, której celem jest m.in. zachowanie jakości powietrza na obszarach o dobrej jakości i poprawę w pozostałych obszarach.

Powyższe cele realizowane są w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej oraz zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej. Ponadto przewidziano ustalenia dla zaopatrzenia w ciepło: ze spalania paliwa ciekłego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń lub z odnawialnych źródeł energii z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się urządzeń wytwarzających energię z wiatru o mocy większej niż moc mikroinstalacji. W celu ochrony różnorodności biologicznej oraz ptactwa w projekcie planu ustalono powierzchnię biologicznie czynną na terenach MN oraz ustalono „nakaz kształtowania powierzchni biologicznie czynnych w formie ogrodów, skwerów, zieleńców, z wykorzystaniem zieleni niskiej, średniej oraz wysokiej”.

Szczebel krajowy, regionalny i lokalny

Cele ustanowione w dokumentach krajowych, regionalnych i lokalnych są zgodne z celami określonymi w dokumentach wymienionych wyżej, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym. Istotnymi dla projektu planu dokumentami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi są:

- Plan zagospodarowania wodami dorzecza Odry (Dz.U. 2023 poz. 335),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020),
- Program ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021 – 2024 z perspektywą do roku 2028.

Plan zagospodarowania wodami dorzecza Odry stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Celem środowiskowym wyznaczonym dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, a w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan tych elementów, czyli II klasa. Jeśli JCWP osiągną bardzo dobry stan ekologiczny, celem środowiskowym jest utrzymanie oceny na poziomie I klasy.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny wód podziemnych.

Zgodnie z art. 56, 57 i 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne:

„Art. 56. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Art. 57. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. (...)

Art. 59. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- 3) ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.”

W rozdziale 2.4 zostały określone cele środowiskowe dla JCW znajdujących się na obszarze opracowania. Cele te zostały uwzględnione w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące odprowadzania wód opadowych i roztopowych, co realizuje się w sposób zgodny z przepisami odrębnymi. Zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych określa m.in. ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, a także art. 28 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Więcej informacji na ten temat przedstawiono w rozdziale 6.4. W celu ograniczenia powierzchni utwardzonych, w projekcie planu ustala się minimalne powierzchnie biologicznie czynne. W celu ochrony wód w projekcie planu zawarto nakaz odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej oraz zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej.

Głównym celem „Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Celem ochrony środowiska zawartym w tym dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska. Realizacja tego celu w projekcie planu następuje poprzez opisane powyżej zapisy dotyczące odprowadzania wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami oraz możliwość wykorzystania

odnawialnych źródeł energii (zaopatrzenie w energię elektryczną: „z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się urządzeń wytwarzających energię z wiatru o mocy większej niż moc mikroinstalacji”, zaopatrzenie w ciepło: „ze spalania paliwa ciekłego, gazowego lub stałego za pomocą urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności cieplnej i niskiej emisji zanieczyszczeń; z odnawialnych źródeł energii realizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się urządzeń wytwarzających energię z wiatru o mocy większej niż moc mikroinstalacji”). Również planowanie przestrzenne, a więc uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwiększa udział powierzchni objętej miejscowymi planami w ogólnej powierzchni kraju, co przyczynia się do realizacji omawianego celu ochrony środowiska.

Cele ochrony środowiska zawarte w „Programie ochrony środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2021-2025” oraz w „Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Stęszew na lata 2021 – 2024 z perspektywą do roku 2028” zostały omówione w rozdziale 1.4.

6. Przewidywane oddziaływania na środowisko

6.1 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Zgodnie z konwencją o różnorodności biologicznej sporządzonej w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992 r., różnorodność biologiczna to „różnicowanie wszystkich żywych organizmów pochodzących (...) z ekosystemów lądowych, morskich i innych wodnych ekosystemów oraz zespołów ekologicznych, których są one częścią. Dotyczy to różnorodności w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz ekosystemami”.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem w większości teren zabudowany budynkami mieszkalnymi jednorodziennymi.

Realizacja zapisów zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje dalsze przekształcanie terenu (głównie uzupełnianie luk w zabudowie) i budowę budynków mieszkalnych jednorodziennych, gospodarczo-garażowych i wiat. Projekt planu dopuszcza również lokalizację m.in. miejsc parkingowych oraz dojazdów. Powyższe działania spowodują zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej oraz bioróżnorodności na przedmiotowym terenie. Ustalenia projektu planu wprowadzają zmiany w przeznaczeniu części terenów użytkowanych dotychczas rolniczo oraz nieużytkowanych, które staną się obszarem zabudowanym budynkami mieszkalnymi. Będzie to działanie długotrwałe i doprowadzi do trwałego zniszczenia siedlisk. Zabudowa i grodzenie posiadłości będą mieć negatywny wpływ na migrację gatunków na terenie opracowania, ponieważ będą tworzyć barierę terenową. Powyższe działania spowodują zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej oraz bioróżnorodności na przedmiotowym terenie. Ustalenia projektu planu w większości podtrzymują istniejący sposób zagospodarowania.

Realizacja nowych inwestycji będzie mieć dość znaczny wpływ na faunę. Hałas spowodowany pracą sprzętu budowlanego wypłoszy niektóre zwierzęta. Naruszenie pokrywy glebowej spowoduje zmiany siedlisk. Oddziaływanie te powinno jednak zakończyć się wraz z zakończeniem budowy.

W ramach realizacji zieleni należy stosować rośliny rodzime. Spośród krzew mogą to być: berberys pospolity, leszczyna pospolita, porzeczka czerwona, róża dzika, trzmielina brodawkowata. Wśród drzew można wymienić: dąb szypułkowy, czereśnia ptasia, głóg jednoszyjkowy, jabłoń dzika, jarząb mączny, jesion wyniosły, klon pospolity, modrzew europejski, wierzba biała, wiąz szypułkowy. Można sadzić również pnącza np. chmiel zwyczajny. Wprowadzanie do środowiska przyrodniczego gatunków obcych, takich jak: barszcz Sosnowskiego, rdestowiec japoński, tojeść amerykańska, moczarka delikatna, jest zakazane. Rodzimej bioróżnorodności zagrożić mogą gatunki inwazyjne drzew takie jak: jesion pensylwański, dąb czerwony, orzech włoski, robinia akacjowa, czeremcha amerykańska, oraz krzewów: winobluszcz zaroślowy, powojnik pnący, dereń rozłogowy.

6.2 Oddziaływanie na ludzi

Nie stwierdza się negatywnego oddziaływania projektowanego przeznaczenia na ludzi. Teren jest już w większości zabudowany, a planowane przeznaczenie jest zgodne z rzeczywistym zagospodarowaniem lub będzie do niego nawiązywać i uzupełniać je.

Podczas robót budowlanych mogą następować tymczasowe, negatywne oddziaływania związane z prowadzonymi pracami budowlanymi. Będą one polegać na zwiększonej emisji hałasu, spowodowanej przez pracujące maszyny i urządzenia, oraz na zwiększonej emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, wytworzonych podczas prac ziemnych. Jednak najprawdopodobniej prace te będą przeprowadzane etapami, w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zasięg tych oddziaływań powinien ograniczać się do granic działki, na której będą prowadzone prace budowlane. Podsumowując, oddziaływania na ludzi będą krótkotrwałe i nie będą mieć istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Skończą się one wraz z zakończeniem etapu prac budowlanych.

W projekcie planu zawarto „nakaz uwzględnienia wymagań i ograniczeń określonych w przepisach odrębnych, wynikających z przebiegu infrastruktury technicznej”. Kwestię wymagań i ograniczeń związanych z infrastrukturą techniczną regulują przepisy:

- a. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku,
- b. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- c. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych,
- d. Polska Norma PN-75/E-5100 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa, zgodnie z którą projektowane były linie napowietrzne budowane w latach 1975–1978,
- e. Polska Norma PN-E-05100-1:1998 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa, zgodnie z którą projektowane były linie napowietrzne budowane w latach 1979–2004,
- f. Polska Norma PN-EN 50341-1:2005 Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 45 kV. Część 1: Wymagania ogólne. Specyfikacje wspólne, uzupełniona dokumentem pn. Zbiór normatywnych warunków krajowych. Normatywne warunki krajowe Polski, zgodnie z którą projektowane są linie wysokiego napięcia od 2005 r.

Zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu i drgań na tereny sąsiednie.

6.3 Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Grunty objęte analizą są już w większości zagospodarowane, zabudowane budynkami. W związku z powyższym gleby częściowo uległy już przekształceniom antropogenicznym. Kontynuacja prac budowlanych na tym terenie spowoduje dalsze przekształcenia gleby. Działania mechaniczne spowodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstaną nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypanych.

Znaczniejsze przekształcenia powierzchni ziemi będą występować na terenach przeznaczonych pod nową zabudowę. Prace budowlane spowodują bezpowrotne zniszczenie biologicznie czynnej warstwy gleby

i jej walorów przyrodniczych. Skutkiem realizacji zapisów projektu planu będzie utwardzenie powierzchni terenu oraz trwałe przekształcenie struktury gruntu do głębokości wykonania wykopów pod budynki i infrastrukturę techniczną. Będą to oddziaływania długotrwałe, negatywne dla środowiska.

W wyniku realizacji kondygnacji podziemnej nastąpi również oddziaływanie na środowisko gruntowe. Będzie to oddziaływanie negatywne, a związane będzie m.in. ze zmianami w powierzchni ziemi, które powstaną w wyniku prac ziemnych związanych z wykonaniem wykopów oraz budową fundamentów budynków. Wykonanie fundamentów i wykopów na cele realizacji kondygnacji podziemnej będzie wiązać się z umieszczeniem w glebie elementów konstrukcji budowlanych i materiałów budowlanych.

Projekt planu dopuszcza dwa sposoby zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas robót budowlanych. Jednym z nich jest zagospodarowanie ich na działce budowlanej, natomiast drugim ze sposobów jest ich wywóz zgodnie z przepisami. Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach do odpadów nie zalicza się „niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty”. Przepis ten oznacza, że możliwe jest zagospodarowanie na działce budowlanej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, które zostały wydobyte z tej samej działki budowlanej. W przypadku wywozu mas ziemnych, gleba będzie traktowana jako odpady. Jak wskazano w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów, gleba i ziemia (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych oraz urobek z pogłębiania) stanowi odpad o kodzie 17 05.

Podczas realizacji postanowień projektu planu mogą wystąpić zanieczyszczenia gleb. Są one związane z powstawaniem odpadów. Należy je odpowiednio zagospodarować i przechowywać.

W projekcie planu ustalono „nakaz ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód, w tym poprzez eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, zgodnie z przepisami odrębnymi”, czyli ochronę ziemi zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

6.4 Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym analizą nie występują zbiorniki wód powierzchniowych. Ustalenia projektu planu nie powinny spowodować negatywnego oddziaływania na terenie opracowania, oraz na cieki i zbiorniki wodne znajdujące się poza granicami obszaru projektu planu. Zaplanowano odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej.

Teren objęty opracowaniem jest w większości zagospodarowany. Negatywnym następstwem ustaleń projektu planu będzie zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez zwiększenie powierzchni zabudowanych i utwardzonych, a więc nieprzepuszczalnych. Oznaczają one przyspieszony odpływ wód z obszaru analizy oraz obniżenie ewapotranspiracji. Aby ograniczyć negatywne oddziaływanie, zapisy projektu planu zachowują minimalne warunki gospodarki wodnej obszarów zurbanizowanych, wynikające z przepisów odrębnych, w tym obowiązek zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej.

W projekcie miejscowego planu uwzględniono możliwość realizacji jednej kondygnacji podziemnej. Przeprowadzona analiza wykazała, że na przedmiotowym obszarze zwierciadło wody zalega na głębokości ok. 1-2 m. W przypadku wystąpienia sytuacji, że zwierciadło wody znajdzie się na poziomie posadowienia kondygnacji podziemnej, na etapie realizacji tych kondygnacji mogą występować tymczasowe zmiany stosunków wodnych i zmiany w naturalnym przepływie wód. W związku z warunkami wodnymi, jak i również gruntowymi, panującymi na terenie opracowania, zaleca się, aby przed budową budynku wykonać dokumentację geotechniczną. Opinia dotycząca warunków wodno-gruntowych będzie opracowaniem, które szczegółowo wskaże warunki panujące na poszczególnej działce i umożliwi bezpieczną budowę. Po zakończeniu etapu budowy stosunki wodne powinny wrócić do stanu z przed prac budowlanych. W celu

zmniejszenia ingerencji w środowisko gruntowo-wodne, na etapie budowy zaleca się stosowanie technologii, które nie wymagają stosowania odwodnień (np. technologia ścian szczelinowych). W celu uniknięcia negatywnego wpływu na jakość wód podziemnych i gruntów, w trakcie prac budowlanych zaleca się stosowanie maszyn, pojazdów i urządzeń w dobrym stanie technicznym oraz stały nadzór nad prowadzonymi pracami budowlanymi.

Zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych będzie następować zgodnie z przepisami odrębnymi. Jak wskazano w § 28 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie: „Działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej”. Natomiast w § 28 ust. 2 ww. rozporządzenia napisano, iż: „W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych”. Jak wskazano w § 8 ww. rozporządzenia budynkami niskimi są budynki o wysokości „do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie”. Zapisy projektu planu przewidują wysokość budynków mieszkalnych do 11,0 m. Zatem możliwe jest odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

Zastosowanie zapisu „zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi” sprzyja realizacji rozmaitych sposobów zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, w tym nowoczesnych rozwiązań. Zbiorniki na cele retencji wody przyczyniają się do tzw. małej retencji wodnej, która jest niezwykle ważna. Realizacja tzw. zielonych dachów przyczynia się do zmniejszonego odpływu wód opadowych z terenu zabudowanego. Ponadto ich powstanie umożliwi wliczenie ich powierzchni do powierzchni biologicznie czynnej, określonej w projekcie miejscowego planu. Jak wskazano w opracowaniu zatytułowanym „Materiał pomocniczy dla gmin w sprawie ustalania opłat za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej”, opublikowanym przez PGW Wody Polskie, poprzez powierzchnię biologicznie czynną należy rozumieć teren biologicznie czynny. Zgodnie z § 3 pkt 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie jest to „teren o nawierzchni urządzonej w sposób zapewniający naturalną vegetację roślin i retencję wód opadowych, a także 50% powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią oraz innych powierzchni zapewniających naturalną vegetację roślin, o powierzchni nie mniejszej niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie”. Obecnie kierunkiem, w jakim podążają współczesne obszary zurbanizowane jest odzyskiwanie przestrzeni miast dla wody i zieleni. Miasto ma stać się tzw. sponge city – miastem gąbką. Koncepcja ta polega na tym, że miasto ma działać jak gąbka – pochłaniać wodę. Zatrzymana woda powinna zostać oczyszczona i wykorzystana. Wody opadowe mogą być wykorzystywane np. jako woda do podlewania zieleni. Sposobami na zagospodarowanie są zbiorniki retencyjne i zielone dachy. Innymi rozwiązaniami są np. ogrody deszczowe i place wodne.

Rozwiązania te sprawiają, że wody opadowe i roztopowe są zatrzymywane na terenie, a dzięki spływowi przez trawy, są naturalnie oczyszczane na miejscu, a tempo ich spływu do odbiornika zostaje spowolnione. Ustalony zapis sprawia również, że zapisy projektu planu w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych będą ciągle aktualne, a sam plan miejscowy nie będzie wymagał zmian w tym zakresie.

Obszar opracowania znajduje się w granicach GZWP nr 144. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze określa, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1, „wymagania w zakresie ochrony (...) wód podziemnych (...)”. W art. 95 ust. 1 wskazano, iż „(...) udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, (...) w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego

województwa”. Wody podziemne są chronione na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Jak wskazano w art. 120 ww. ustawy: „Zapewnieniu odpowiedniej jakości wód ujmowanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ochronie zasobów wodnych, służy ustanawianie (...) obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, zwanych dalej „obszarami ochronnymi”. Wśród tych zbiorników wymienia się głównie zbiorniki wód podziemnych. Zgodnie z art. 139 ww. ustawy: „Obszary ochronne to ustanowione na podstawie art. 141 obszary, na których obowiązują zakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją”. Zakazy i ograniczenia obowiązujące na obszarach ochronnych wymienione zostały w art. 140 ww. ustawy. Jak wskazano w art. 141 ww. ustawy, obszary ochronne ustanawia wojewoda na wniosek Wód Polskich w drodze aktu prawa miejscowego i wskazuje odpowiednie zakazy i ograniczenia. Dla GZWP nr 144 Wojewoda Wielkopolski nie ustanowił obszaru ochronnego.

W projekcie planu ustalono „nakaz ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód, w tym poprzez eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, zgodnie z przepisami odrębnymi”, czyli ochronę wód zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

Na projektowanych terenach MN i KDD ustalono dopuszczenie realizacji urządzeń wodnych. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne poprzez urządzenia wodne rozumie się „urządzenia lub budowle służące do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów, w tym:

- a) urządzenia lub budowle piętrzące, przeciwpowodziowe i regulacyjne, a także kanały i rowy,
- b) sztuczne zbiorniki usytuowane na wodach płynących oraz obiekty związane z tymi zbiornikami,
- c) stawy, w szczególności stawy rybne oraz stawy przeznaczone do oczyszczania ścieków albo rekreacji,
- d) obiekty służące do ujmowania wód powierzchniowych oraz wód podziemnych,
- e) obiekty energetyki wodnej,
- f) wyloty urządzeń kanalizacyjnych służące do wprowadzania ścieków do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych oraz wyloty służące do wprowadzania wody do wód, do ziemi lub do urządzeń wodnych,
- g) stałe urządzenia służące do połowu ryb lub do pozyskiwania innych organizmów wodnych,
- h) urządzenia służące do chowu ryb lub innych organizmów wodnych w wodach powierzchniowych,
- i) mury oporowe, bulwary, nabrzeża, mola, pomosty i przystanie,
- j) stałe urządzenia służące do dokonywania przewozów międzybrzegowych”.

Na obszarze objętym opracowaniem możliwa jest np. budowa, przebudowa takich urządzeń wodnych jak rowy. Projekt planu zawiera szczegółowe zapisy dla urządzeń wodnych zawarte w § 13 pkt 3. Wśród nich znalazły się zapisy m.in. o nakazie zachowania urządzeń wodnych oraz o dopuszczeniu likwidacji urządzeń wodnych, przeniesieniu lub innych robotach. Zapisy przewidziane w projekcie uchwały przyczynią się do zachowania odpowiednich stosunków wodnych na terenie objętym opracowaniem i w jego sąsiedztwie. Projekt planu ustala dla systemu melioracyjnego nakaz zachowania oraz dopuszczenie budowy, przebudowy, przełożenia lub zastosowania innych rozwiązań zastępczych. Do rozwiązań zastępczych należy zamiana rowu na rurociągi drenarskie. Przeprowadzenie zamiany rowu na rurociąg, w tym właściwie zasypanie rowu, ma określone skutki. Rurociąg wraz z upływem lat może zacząć działać wadliwie. Rury będą zmniejszać swoją średnicę i stawać się zamulone. Ponadto w miejscach połączeń poszczególnych rur osypywać może się ziemia, która będzie tworzyć barierę wewnątrz rur uniemożliwiającą swobodny przepływ wody. W wyniku powyższego może nastąpić zbieranie się wody na powierzchni ziemi i niewielki (lub brak) odpływ wody. W przyszłości konieczne stanie się przeczyszczanie rur na całej ich długości, tak aby przepływ wody nadal był możliwy. Likwidacja rowów prowadzić może także do wystąpienia lokalnych podtopień.

Nie przewiduje się, aby przeznaczenie terenu zawarte w projekcie planu miało mieć wpływ na jednolite części wód, bądź by wpłynęło na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych. Zapisy w projekcie planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej mają na celu ochronę środowiska, dzięki wykorzystaniu sieci

wodociągowej i kanalizacyjnej. Ochronie wód powierzchniowych sprzyjać będzie opisane powyżej odprowadzanie wód opadowych i roztopowych. Obowiązek utrzymania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej także przyczyni się do ochrony wód.

6.5 Oddziaływanie na krajobraz

Przeobrażenia krajobrazu na obszarze opracowania będą umiarkowane. Podtrzymuje się dotychczasowy sposób zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi dotychczas miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Teren w większości jest już zabudowany budynkami mieszkalnymi jednorodzinными. Istniejące zadrzewienia i zakrzewienia na terenach zabudowy są chronione poprzez ustalenie minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego.

Na terenach niezabudowanych powstanie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Na etapie początkowym realizacji ustaleń projektu planu wystąpią niekorzystne oddziaływania krótkoterminowe, chwilowe, związane z prowadzonymi pracami budowlanymi. Po zakończeniu tego etapu oddziaływanie na krajobraz powinno być pozytywne, stałe i długotrwałe, gdyż planowane zagospodarowanie terenu przede wszystkim pod zabudowę mieszkaniową jest zgodne z ustaleniami studium. Projekt planu dopuszcza realizację m.in. budynków mieszkalnych jednorodzinnych dla których ustala się wysokość maksymalnie do 11 m.

6.6 Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny

Obecne zagospodarowanie terenu jak i jego sąsiedztwa przyczynia się do zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Na obszarze planu jest ono spowodowane emisją spalin związaną z ruchem drogowym, a także ogrzewaniem budynków mieszkalnych znajdujących się w sąsiedztwie i na terenie opracowania.

Teren zabudowany charakteryzuje się podwyższoną temperaturą powietrza, większymi dobowymi wahaniami temperatury powietrza oraz zwiększonym zacięciem niektórych terenów. Na obszarach zurbanizowanych występuje mniejsza wilgotność względna powietrza, co spowodowane jest zanieczyszczeniami powietrza, oraz większa zawartość pary wodnej w atmosferze, na co wpływ ma m.in. wzrost ilości opadów atmosferycznych. Ponadto, tereny zabudowane charakteryzują się mniejszą prędkością wiatru, który nad tymi obszarami przybiera inne formy niż na terenach otwartych.

W zakresie ochrony powietrza i klimatu, projekt planu dopuszcza wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Na terenie opracowania mogą być lokalizowane mikroinstalacje. Będzie to sprzyjać realizacji rozwoju zrównoważonego oraz zmniejszaniu się presji na środowisko na skutek wykorzystywania tradycyjnych źródeł energii. Zastosowanie odnawialnych źródeł energii pozwoli zmniejszyć zużycie surowców nieodnawialnych oraz emisję do powietrza z procesów ich energetycznego spalania. Zgodnie z ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odnawialne źródło energii to „odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerothermalną, energię geothermalną, energię hydrothermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów”.

Na terenie objętym projektem planu mogą być realizowane m.in. instalacje wykorzystujące energię słoneczną. Zastosowanie tego rodzaju źródła energii nie będzie mieć znaczącego wpływu na środowisko, gdyż nie będzie generować zanieczyszczeń. Kolektory słoneczne można montować na dachach, ścianach budynków lub bezpośrednio na ziemi. Energia pochodząca z promieniowania słonecznego ma najmniej ujemny wpływ na środowisko. Również instalacje wykorzystujące energię cieplną pobieraną ze środowiska naturalnego wytworzoną przez pompy ciepła nie mają znaczącego wpływu na środowisko. Nie generują one zanieczyszczeń w postaci popiołu lub dymu. Zastosować można instalacje wykorzystujące energię aerothermalną, czyli pochodzącą z ciepła znajdującego się w powietrzu – jest to źródło niewyczerpalne. Pompy ciepła mogą być montowane na zewnątrz budynków. Ponadto ich funkcjonowanie nie jest związane z

wykonywaniem prac wiertniczych. Z kolei energia geotermalna pochodzi z wnętrza skorupy ziemskiej. Zastosowanie pomp ciepła wiązać się może z ryzykiem zanieczyszczenia wód głębinowych. Ponadto przed jej wykonaniem należy przeprowadzić odpowiednie badania i odwierty, które pozwolą określić, czy taka inwestycja będzie korzystna.

Z uwagi na lokalizację przedmiotowego terenu, nie przewiduje się, aby miały być wykorzystywane instalacje wykorzystujące energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich.

W projekcie planu ustalono „nakaz ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód, w tym poprzez eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, zgodnie z przepisami odrębnymi”, czyli ochronę powietrza zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

6.7 Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na omawianym terenie źródłem hałasu jest i będzie ruch samochodowy związany z istniejącym układem komunikacyjnym znajdującym się poza granicami obszaru projektu planu. Drogi gminne na terenie opracowania i w jego sąsiedztwie nie są źródłem znaczącego hałasu.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej podlegają ochronie akustycznej.

W celu ochrony przed hałasem wewnątrz budynków, podczas budowy budynków należy zastosować środki techniczne, które będą zabezpieczać nowe obiekty przed uciążliwościami. Podczas budowy nowych budynków należy zastosować rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które będą zmniejszać uciążliwości związane z hałasem występującym na tym obszarze, np. prace generujące hałas prowadzić w ciągu dnia, a nie w godzinach wczesno rannych czy późno popołudniowych.

Do działań mających na celu ograniczenie emisji hałasu mogą należeć: sadzenie zieleni izolacyjnej (szczególnie we frontowej części działek, wzdłuż drogi) oraz projektowanie budynków z uwzględnieniem izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych i wewnętrznych. Wprawdzie skuteczność zieleni izolacyjnej w zakresie ochrony przed hałasem jest ograniczona, jednakże ma ona wpływ na psychologiczny aspekt odbierania hałasu: jest on mniej dokuczliwy, jeśli jego źródło nie jest widoczne.

Podsumowując, nie przewiduje się, aby planowane przeznaczenie terenu miało mieć wpływ na pogorszenie klimatu akustycznego. Jednocześnie, ustalone funkcje terenów wyznaczone w projekcie planu nie przyczynią się do pogorszenia się stanu klimatu akustycznego.

6.8 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Do zasobów naturalnych należą elementy środowiska wykorzystywane przez człowieka. Zasoby takie jak fauna i flora, wody, gleby, powietrze itd. oraz oddziaływanie ustaleń projektu planu na te zasoby naturalne zostało opisane powyżej.

Na terenie opracowania nie są zlokalizowane zasoby naturalne w postaci złóż mineralnych, a więc oddziaływanie na ten komponent środowiska nie występuje.

6.9 Oddziaływanie na dobra materialne, w tym dziedzictwo kulturowe

Na obszarze objętym projektem znajduje się stanowisko archeologiczne. W związku z powyższym w projekcie planu ustala się strefę jego ochrony oraz „nakaz prowadzenia badań archeologicznych zgodnie z przepisami odrębnymi”.

W granicach opracowania nie występują dobra kultury współczesnej, zatem realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała wpływu na ten element środowiska.

Pojęcie „dobra materialne” zdefiniowano na podstawie „Słownika języka polskiego PWN”. Poprzez to pojęcie rozumie się wszystkie środki potrzebne dla rozwoju człowieka (majątek, dobytek), które istnieją fizycznie i odnoszą się do rzeczy lub usług, które zaspokajają potrzeby człowieka. Z kolei w „Encyklopedii PWN” zawarto następującą definicję wyrażenia „dobra materialne”: „materialne środki zaspokajania potrzeb ludzkich”. Uchwalenie projektu planu będzie skutkowało utworzeniem nowych dóbr materialnych, które zaspokajając będą potrzeby przyszłych użytkowników tego terenu. Na terenie opracowania powstanie nowa zabudowa, dojeżdża i dojazd.

6.10 Oddziaływanie na obszar Natura 2000

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mogła mieć negatywny wpływ na obszar Natura 2000, ponieważ obszar ten znajduje się poza granicami terenu objętego projektem planu. Planowane inwestycje nie będą oddziaływać na siedliska przyrodnicze, rośliny i zwierzęta objęte ochroną na obszarze Natura 2000, a zatem nie wpłyną na pogorszenie ich stanu.

Oddziaływanie skumulowane jest to połączone oddziaływanie obecnego i planowanego zagospodarowania terenu na środowisko. Powstaje ono wtedy, kiedy w tym samym miejscu i w tym samym czasie funkcjonują i będą funkcjonować przedsięwzięcia będące źródłem podobnego wpływu na środowisko. Takie oddziaływanie zostało opisane powyżej w niniejszym opracowaniu. Sporządzając niniejszą prognozę wzięto pod uwagę oddziaływanie już istniejących inwestycji, a także tych projektowanych, możliwych do realizacji w wyniku uchwalenia miejscowego planu. Omawiając wpływ obecnych i przyszłych przedsięwzięć na poszczególne elementy środowiska, odnoszono się nie tylko ściśle do granic terenu objętego projektowanym dokumentem, ale także do sąsiedztwa. Brano pod uwagę aktualny i przyszły stopień zainwestowania, a także zwiększone korzystanie ze środowiska.

7. Rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu zapewnienia ochrony środowiska przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem, mogącym powstać w związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu, zaleca się stosowanie wskazanych poniżej środków zapobiegawczych.

Aby ograniczyć i zapobiegać negatywnemu oddziaływaniu na powierzchnię ziemi, podczas prowadzenia prac budowlanych należy magazynować odpady, substancje czy materiały w sposób zabezpieczający powierzchnię gleby przed kontaktem z nimi. Wskazane jest także zebranie humusu, czyli wierzchniej warstwy gleby, przed przystąpieniem do prac budowlanych, aby następnie, już po zakończeniu budowy, ziemię tę rozdysponować na terenie wolnym od zabudowy, np. w miejscu przeznaczonym pod powierzchnię biologicznie czynną, co będzie sprzyjać lepszemu rozwojowi roślin.

Uznaje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie będzie zagrażać osiągnięciu celów zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Zapisy dotyczące regulacji gospodarki wodno-ściekowej mają na celu ochronę wód. W celu ochrony ilości i jakości wód powierzchniowych i podziemnych w projekcie miejscowego planu ustala się:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej,
- ścieki odprowadzane do sieci kanalizacyjnej,
- zagospodarowanie wód opadowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W celu zapobiegania i ograniczania negatywnych oddziaływań na powietrze, w projekcie planu

dopuszcza się pozyskanie ciepła oraz energii elektrycznej poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Proponuje się także promocję i wspieranie ich wykorzystania.

W celu ochrony przed hałasem, podczas budowy budynków należy zastosować rozwiązania techniczne, które będą zabezpieczać nowe obiekty przed uciążliwościami.

W przypadku wycinki drzew zaleca się realizację nasadzeń kompensacyjnych.

W celu ochrony fauny i flory oraz różnorodności biologicznej:

- zakazuje się niszczenia siedlisk gatunków chronionych,
- należy wyznaczyć termin prac poza okresem lęgowym ptaków i okresem rozrodczym ssaków, płazów i gadów,
- należy zabezpieczyć wykopy przed możliwością przypadkowego przedostania się zwierząt.

Teren objęty projektem planu znajduje się poza obszarem Natura 2000. Przewidywany sposób zagospodarowania terenu nie będzie miał wpływu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000.

8. Propozycja rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie miejscowego planu

Alternatywnym rozwiązaniem dla zagospodarowania przestrzennego zgodnie z projektem planu jest wariant zerowy, oznaczający zaniechanie opracowywania projektowanego dokumentu. W przypadku zaniechania prac nad projektem teren ten będzie użytkowany jak dotychczas oraz zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami uchwalonymi:

- uchwałą Nr XXXVI/226/98 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 20 marca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew (Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego z 1998 r. poz. 87), w której obszar przeznaczono na cele zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności (Z6/Mn),
- uchwałą Nr XXIX/275/2002 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew zatwierdzonego uchwałą nr XXXIII/152/93 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 22 listopada 1993 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego z 1993 r. nr 16 poz. 191) (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2002 r. poz. 2634), zmienionej uchwałą Nr XXXVII/399/2006 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 października 2006 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Stęszew dla terenu położonego w rejonie ul. Mosińskiej - działka nr 1659/5 i część działki nr 1660/15, w której obszar przeznaczono na cele zabudowy jednorodzinnej (Z-MP), dróg dojazdowych (KD) i stacji transformatorowej (EE).

Innym rozwiązaniem jest wyznaczenie innych funkcji aniżeli przewidziane w projekcie planu, np. funkcji produkcyjnej czy magazynowej. Jednak ze względu na istniejącą w sąsiedztwie zabudowę mieszkaniową, zastane środowisko oraz ustalenia studium, taki wariant jako alternatywa jest niepożądany.

Kolejnym rozwiązaniem alternatywnym byłoby również wyznaczenie możliwości realizacji funkcji usługowej na terenach dotychczas niezabudowanych. Jednak z uwagi na dotychczasowe zagospodarowanie obszaru i jego spokojny charakter, odstąpiono od takiego rozwiązania.

Przeznaczenie obszaru opracowania zgodnie z projektem planu jest uzasadnione, ponieważ planowane funkcje są zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi, z dotychczasowym zagospodarowaniem oraz zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Komorniki. W projekcie planu uwzględniono konieczność ochrony środowiska przyrodniczego. Projekt planu jest zgodny z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody oraz innymi przepisami szczególnymi.

9. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko wykonano na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew.

W części pierwszej niniejszego opracowania przedstawiono informacje wstępne dotyczące tworzonego dokumentu, którego realizację podjęto uchwałą Nr LIII/372/2022 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew.

Obszar opracowania jest zlokalizowany w rejonie ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej w południowej części miasta Stęszew. Obszar projektu obejmuje teren o powierzchni ok. 7 ha. Przedstawiono podstawy formalno-prawne prognozy. Obowiązek jej wykonania wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych. Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu. Celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uporządkowanie sytuacji formalno-prawnej obszaru i wyznaczenie dla niego spójnego kierunku zagospodarowania, zgodnie z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew. Przedstawiono metodykę pracy oraz wykorzystane materiały: specjalistyczną literaturę, materiały kartograficzne, akty prawne, dokumenty i inne. Zawarto informacje o zawartości dokumentu oraz o jego powiązaniach z innymi dokumentami. Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi uzupełnienie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa następujące przeznaczenie obszaru: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), tereny drogi dojazdowej (KDD), teren komunikacji drogowej wewnętrznej (KR), teren elektroenergetyki (IE). Ponadto projekt określa m.in.: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej, wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznej, zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania na terenach wyznaczonych w projekcie planu, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, szczegółowe zasady i warunki scalenia i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, ustalenia dla terenu dróg publicznych i wewnętrznych oraz dotyczące zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną. Przedstawiono propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Zamieszczono także informację, że ustalenia projektowanego dokumentu nie będą mieć transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W rozdziale drugim niniejszej prognozy scharakteryzowano obszar opracowania pod kątem położenia, użytkowania i zagospodarowania analizowanego terenu. Opisano rzeźbę terenu, wody powierzchniowe i podziemne oraz gleby. Zamieszczono informacje o klimacie lokalnym, jakości powietrza atmosferycznego, krajobrazie przyrodniczym i kulturowym, faunie, florze i różnorodności biologicznej.

Rozdział trzeci dotyczy stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem. Nie przewiduje się, by teren projektu planu był objęty przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, zatem odstąpiono od określenia istniejącego stanu środowiska dla obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

W rozdziale czwartym zidentyfikowano problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu. Na analizowanym terenie występują obszarowe formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zatem w projekcie uchwały zawarto zapis o nakazie ochrony otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego zgodnie z przepisami: rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r. w sprawie Wielkopolskiego Parku Narodowego (Dz. U. z 1996 r. Nr 130 poz. 613) i ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W rozdziale piątym omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, a także sposób, w jaki zostały one uwzględnione w czasie tworzenia dokumentu. Wymienia się cele ochrony środowiska zawarte m.in. w dokumentach międzynarodowych takich jak Konwencja o Różnorodności Biologicznej (ochrona różnorodności biologicznej) i Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zapobieganie kolejnym zmianom klimatu) oraz w dokumentach krajowych takich jak „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (co najmniej dobry stan wód powierzchniowych i podziemnych) i „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska). Przedstawiono także sposób uwzględnienia wymienionych celów w projekcie planu.

W rozdziale szóstym przedstawiono przewidywane oddziaływanie i wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska: różnorodność biologiczną, faunę i florę, ludzi, gleby i powierzchnię ziemi, wody, krajobraz, powietrze atmosferyczne i klimat lokalny, klimat akustyczny, zasoby naturalne, dobra materialne oraz na obszary Natura 2000.

Rozdział siódmy prezentuje rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub tworzące kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

W rozdziale ósmym przedstawiono rozwiązanie alternatywne.

Załącznik do prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego przy ul. Różanej, ul. Chabrowej, ul. Sasankowej oraz ul. Malwowej, obręb Stęszew, gmina Stęszew

Oświadczenie autora

Oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.